

[Landbrugsministeren.]

krav. Fra britisk side gav man under forhandlingerne endog udtryk for, at man også det første aftaleår hellere ville have loffet sat ved 200 000 t årlig. Samtidig henstillede englænderne, at Danmark gjorde skridt til at begrænse sin baconproduktion, og at man søgte at udnytte de muligheder, der var for eksport til tredieland. Specielt anmodede man under hensyn til de overfyldte lagre i Storbritannien Danmark om at holde igen med leverancerne i oktober kvartal 1953.

Efter aftalen kan Danmark frit disponere over 10 pct. af de baconsvin, der bliver til rådighed til eksport. Som følge af de begrænsede afsætningsmuligheder til tredieland gennem de senere år har disse 10 pct. ikke kunnet udnyttes, og man har derfor måttet anvende mere end 90 pct. af baconsvinene til fremstilling af bacon til Storbritannien, helt op til 97—98 pct.

I indeværende aftaleår har udviklingen imidlertid været en ganske anden, idet den engelske regering har truffet bestemmelse om at ophæve baconrationeringen fra 1. juli i år og har anmodet om, at leverancerne fra Danmark, der i de første måneder af året på grund af de gode afsætningsforhold på tredielandsmarkeder lå på et ret lavt niveau, blev forhøjet mest muligt.

Der kan i indeværende aftaleår regnes med at blive ca. 27 000 t baconsvin til rådighed til tredielandseksport. Heraf er der i det forløbne halvår allerede eksporteret ca. 19 700 t, således at der kun resterer ca. 7 300 t til andet halvår. Når den indgåede aftale skal overholdes og tredielandseksporten i andet halvår således holdes indenfor ca. 7 300 t, må der nødvendigvis ske en begrænsning af denne eksport.

Eksporten af levende og slagtede søer, der ikke medregnes under de 10 pct., har været unormalt stor i de sidste måneder af 1953 og i 1954 indtil den 22. februar, da denne eksport blev midlertidig standset. Denne store soeksport har medført, at kødindustrien her i landet, som normalt anvender søer i betydeligt omfang, har været tvunget til i stedet at anvende baconsvin, hvilket har været medvirkende til at formindske baconeksporten til Storbritannien. Hensigten med denne midlertidige standstill og den fra 22. marts foretagne begrænsning af den genåbnede soeksport har været

igen at lede søerne ind på hjemmemarkedet til oparbejdning i kødindustrien, således at baconsvinene frigøres til fremstilling af bacon til Storbritannien.

Tilbage står eksporten af skinker, bove og forender i dåser og en vis eksport af flæsk til oversøiske markeder og til skibsproviant i udenlandske havne samt af røget flæsk, de såkaldte gruppe 2 varer. Denne eksport har i det sidste halvår fundet sted i stærkt stigende omfang og andrager for marts måned ca. 1 750 t for dåseskinker og ca. 400 t for gruppe 2 varer, tilsammen ca. 2 150 t.

Da der ikke i den resterende tredielandsmængde vil være dækning for en eksport af denne størrelse i anden halvdel af indeværende aftaleår, må der nødvendigvis ske en vis begrænsning af eksporten af nævnte varer i forhold til det nuværende niveau. Herom har der i den senere tid været ført en række forhandlinger med repræsentanter for eksportsvineslagterierne og kødkonserverindustrien. Disse forhandlinger er den 26. marts afsluttet med det resultat, at eksportsvineslagteriernes salgforening og kødkonserverfabrikkernes eksportsammenslutning i enighed har vedtaget og landbrugsministeriet godkendt følgende ordning:

Der gives fra 1. april 1954 at regne tilladelse til en månedlig eksport af 950 t dåseskinker og 150 t såkaldte gruppe 2 varer, altså ialt 1 100 t om måneden, samt for den resterende del af marts måned 1954 til eksport af et samlet kvantum på 250 t af såvel dåseskinker som gruppe 2 varer, at fordele i samme forhold mellem de to varegrupper som de følgende månedsliverancer, d. v. s. i forholdet 9,5 : 1,5.

Fordelingstallet for den enkelte eksportørs eksport skal beregnes på grundlag af dennes eksport i tiden 1. juni 1953—28. februar 1954, for dåseskinkernes vedkommende dog således, at basisperioden for hver måned forskydes fremefter med en måned. Såfremt der skulle ske forbedringer i leveringsmulighederne, skal sådanne forbedringer fortrinsvis komme dåseskinkeeksporten tilgode.

Ordningen er gældende til 30. juni 1954, og der er enighed om, at der forinden ordningens udløb skal finde fornyede drøftelser sted angående tiden fremover.

Landbrugsministeriet har gjort sin godkendelse af ordningen betinget af, at de en-